

EL MONUMENT DE LA BATALLA DE L'EBRE Topada entre l'exdirigent d'ICV Rafel Ribó, Síndic de Greuges, i l'alcalde convergent de Tortosa

DESTACAT

Els partits de la consulta també van més enllà d'un sí o no

■ Tot i mostrar-se decebuda amb la majoria dels partits, la Comissió sí que valora que "el PSC, Movem Tortosa [ICV] i ERC s'hagen compromès, amb vistes a la consulta, a fer campanya per la retirada". El portaveu de Movem Tortosa, Jordi Jordan, defensa una consulta "que no siga monument sí o monument no, sinó que ha de preveure com a propostes la retirada i museïtzació, d'un costat, o la conversió del monument en un que siga acceptat democràticament". I posa com a exemple el mur de Berlín. Fins i tot opina que el Síndic "està confós" perquè creu que la consulta és en clau de sí o no. El portaveu republicà Felip Monclús és el més explícit en anunciar que ERC "no es mourà de la posició de sempre i demanarà que es traga el monument", però sempre sobre el fonament de la consulta. Per tant, també contempla que la ciutadania diga què s'ha de quedar: "Aleshores seríem bel·ligerants perquè no es quede com està ara", afegeix. Per la seua banda, el portaveu del PSC, Enric Roig, no abandona la necessitat d'arribar "a un consens polític i ciutadà" i també avisa que "el monument no es pot quedar 'tal qual'". Roig, però, entoma amb més flexibilitat que l'alcalde el consell del Síndic: "Ens ve a dir que el monument no es pot perpetuar com a símbol franquista".

vernabilitat amb CIU, i del PSC i ICV. "Aquests tres partits van donar suport a la moció popular i en el pro-

grama electoral de les eleccions del 2015 o bé ja no en deien res o bé defensaven la consulta". "No concebim cap consulta per retirar el feixisme de les nostres places i carrers", conclou la Comissió, que s'aferra a la irrupció del Síndic per exigir que es complisca la Llei estatal de Memòria Històrica "en un context polític nacional que avança cap a la República catalana". La CUP és l'única formació que dona ple suport a la posició ferma (retirada de la consulta i del monument) de la Comissió, que també re-trau a CIU i ERC que no hagen respectat un suposat compromís adquirit amb la Comissió i hagen vinculat recentment la descatalogació del monument com a patrimoni cultural al resultat de la consulta. La Comissió acusa especialment ERC d'"acceptar la consulta, apartar-se dels seus principis i jugar un paper ambigu".

RESOLUCIÓ DEL SÍNDIC El Síndic de Greuges, l'exdirigent nacional d'ICV Rafel Ribó, ha emès una resolució en què recorda a l'Ajuntament que la retirada de l'escultura és "una obligació legal" que ha de complir, ja que la legislació "obliga les administracions a retirar els símbols commemoratius d'exaltació, de la sublevació militar, la Guerra Civil i la repressió de la dictadura", i fins i tot opina que "fer una consulta popular pot fer aflorar les divisions i les actituds de confrontació del passat", una consideració que ha rebut la replicació de l'alcalde de Tortosa.

RESPOSTA DURA DE BEL Bel li ha respost que aquesta recança "correspon més a una persona de la transi-

ció que del segle XXI" i s'ha mostrat estranyat pel fet que Ribó, que fa 12 anys que exerceix de Síndic, insistís ara a demanar la retirada del monument, "tot just ara que hem posat fil a l'agulla per buscar una solució", reivindica el batlle, que també sosté que 19 dels 21 regidors del consistori (tots els grups excepte la CUP i el PP) estan per la consulta que, per tant, considera avalada electoralment. Bel creu que la consulta és l'"smart solution" a la qüestió, i que "[el Síndic] no pot pretendre canviar un mandat municipal sorgit de les últimes eleccions". Recomana a Ribó "que s'esperi i valore la pregunta i el resultat del procés participatiu".

L'HORA D'OBRRIR EL MELÓ En aquest context, la Comissió per la Retirada ha desenfundat la pedagogia de la seua ofensiva contra el símbol feixista: "Hi ha gent que encara es pensa que [el monument] està erigit en memòria dels dos bàndols, quan es va fer perquè els perdedors de la guerra se'n recorden per sempre", expressa Alons Navarro, que afegeix que és l'hora d'"obrir el meló i parlar obertament sobre el tema". La campanya *Memòria monumental* es desplegarà a les xarxes socials i a través de vergonyamonumental.wordpress.com, i la Comissió avisa que serà una campanya "nacional". El grup també diu que si, finalment, es convoca la consulta es mobilitzarà "com cal" per la retirada. "Per què reconvertir-lo si l'origen del monument és de per vida? Si convé, que la gent vote després per veure què en fem, del monument, però primer s'ha de traure", defensen. ■

Opinió

M. Cinta Llasat

Activista social tortosina

Projectar una llum universal

Algú podrà entendre que ens faça mal sentir parlar de traure el monument a la Batalla de l'Ebre, als orfes que van perdre els pares a la Guerra Civil, en qualsevol lloc i circumstància? Per a nosaltres representa, si més no, un reconeixement al qual no podem renunciar perquè volem recordar-los, no oblidar-los, perquè els morts són de tots i cal enaltir-los, no esborrar-los.

Per què destruir-lo immediatament, com diuen uns? Per què amagar-lo, com diuen altres? Per què convocar un referèndum? Per què no deixar memòria d'un fet històric? Per què trencar la fotografia turística del castell, la catedral i el monument? Per què no deixar-lo com a mostra de la Tortosa víctima de la Guerra? Al pobre monument, descuidat, malmès i apagat, no li veig cap imatge de Franco. El va inaugurar, és clar, era el seu temps, i va incorporar-hi els símbols que en el seu dia tothom podia entendre. Com fan arreu del món els que manen, per deixar-ne memòria. Perquè del que es tracta és precisament d'això, de guardar el record d'allò que va ser i que mai més volem que torne a repetir-se.

Jo, al monument, hi veig un soldat i una estrella; l'home, protagonista de la història i la llum que desprèn l'estrella, com la llum del futur que ens fan arribar els que van donar la vida perquè nosaltres aconseguíssem la pau i ens entenguéssim amb la paraula, mai amb les armes.

A mi, gràcies a Déu, aquesta llum m'ha acompanyat sempre, penso que com a herència del pare i com a lliçó de la mare, que em va ensenyar sempre a perdonar. I sé que, com jo, tants i tants hòmens i dones que van trobar-se en la meua situació han estat capaços de fer el mateix. Com, si no, hagués estat possible la transició? Com hauríem sobreviscut a la misèria, la gana i una Tortosa en ruïnes? Com haguéssim pogut créixer personalment i remuntar la nostra ciutat sense donar-nos les mans?

Tot això em fa repensar: ens molesta el monument tan sols perquè el va inaugurar Franco? Em pareix increïble, la veritat, i us ho confesso, em dol la falta de perdó que fa viure la gent amargada. Em dol l'odi que veig gestar-se dia a dia i que no entenc d'on ve. Els joves sempre han sigut generosos, portadors d'il·lusions i projectes. Què haurem fet malament entre mig? Relaxar-nos i no valorar l'herència rebuda? No semblar els valors que vàrem rebre?

El que volia dir –i acabo– és que deixem anar els odís; les guerres es refermen. No us esfarrifa veure els ciutadans de Síria fugint de casa seua i buscant refugi desesperadament, veient com han perdut tot el seu patrimoni personal i cultural? No podria Tortosa ser una llum de reconciliació i esperança cap al món sencer? La meua aportació concreta és convertir el monument de la guerra en monument per la pau. Podria ser una llum universal. Veus reconegudes mundialment avalen la meua proposta i he vist projectes concrets oferint Tortosa i el seu monument com a projectors universals de la pau.

Us prego que accepteu els pensaments d'una dona vella que ha viscut, junt amb molts orfes de la Guerra, els patiments que va comportar. Hem pogut refer-nos, perdonar-nos, donar-nos les mans i anar avançant amb totes les limitacions que la vida ens ha deparat.